

**Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
30 maart 2020
Kamer AC10**

Vonnis

Vonnisnummer
2020/1879

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
30 maart 2020

Naam van de beklaagde(n)
I. Se.

Systeemnummer parket
19CO49273

Dossiernummer
19A004566

Notitienummer parket
AN/A/55/LB/94416/2019

Inzake het Openbaar Ministerie
en
BURGERLIJKE PARTIJEN :

1 F. V.

woonstkeuze doende op het adres van VZW P. te (...)

burgerlijke partij, bijgestaan door Meester V. B. E., advocaat te Edegem

2 VZW P.

met zetel gevestigd te (...),
ondernemingsnummer (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester V. B. E., advocaat te Edegem

tegen BEKLAAGDEN :

1. Se. I., RRN (...)

geboren te (...) (Federatieve Republiek Joegoslavië) op (...) van Macedonische nationaliteit
ingeschreven te (...)

vrij onder voorwaarden

beklaagde, bijgestaan door Meester T. E., advocaat te Antwerpen.

2. Si. I., RRN (...)

geboren te (...) (Federatieve Republiek Joegoslavië) op (...)
van Macedonische nationaliteit
ingeschreven te (...)

vrij onder voorwaarden

beklaagde, die persoonlijk verschijnt.

3. Su. I., RRN (...)

geboren te (...) op (...)
van Macedonische nationaliteit
ingeschreven te, (...)

vrij onder voorwaarden

beklaagde, die persoonlijk verschijnt.

4. Mu. I., RRN (...)

geboren te (...) op (...)
van Macedonische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, die persoonlijk verschijnt.

5. Ma. I., RRN (...)
geboren te (...) op (...)
van Macedonische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, die persoonlijk verschijnt.

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek ;

A. Mensenhandel met als doel het doen plegen van misdaden of wanbedrijven met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel deze persoon, met name hierna vermeld persoon tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te doen plegen.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 5°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

Te Antwerpen in de periode van 16 december 2018 tot en met 17 augustus 2019

door Se. I., Si. I., Su. I.,

ten nadele van F. V., geboren te (...) op (...),

B. Misbruik van de zwakke toestand van kwetsbare personen om handelingen te verrichten met verzwarende omstandigheden

terwijl hij kennis had van de fysieke of psychische zwakheid van hierna vermeld persoon, die het oordeelsvermogen van de betrokkene ernstig verstoort, bedrieglijk misbruik te hebben gemaakt van die zwakheid teneinde hem ertoe te brengen een handeling te verrichten waarbij zulks diens fysieke of geestelijke integriteit dan wel diens vermogen aantastte, te weten

(art. 442 quater § 1 Sw)

met de omstandigheid dat de handeling voortvloeide uit een toestand van fysieke of psychische onderwerping door aanwending van zware of herhaalde druk of van specifieke technieken om het oordeelsvermogen te verstoren.

(art. 442 quater § 2. 1° Sw)

ervoor te zorgen dat F. V. zijn bankkaarten en visakaart ter beschikking stelde dan wel geld aan hen overmaakte waardoor zij zichzelf geld en goederen konden verschaffen, hij facturen betaalde en een voertuig op zijn naam inschreef en een autoverzekering aanging

ten nadele van F. V., geboren te (...) op (...),

1 Te Antwerpen tussen 1 december 2012 en 18 augustus 2019. meermaals. op niet nader bepaalde data

door Se. I., Si. I.,

2 Te Antwerpen tussen 4 april 2014 en 18 augustus 2019. meermaals, op niet nader bepaalde data

door Mu. I.,

3 Te Antwerpen tussen 11 november 2017 en 18 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door Su. I.,

C. Onterende behandeling - feiten vanaf 02 februari 2012 met verzwarende omstandigheden

een persoon aan een onterende behandeling, zijnde elke behandeling die in de ogen van het slachtoffer of van derden een ernstige krenking of aantasting van de menselijke waardigheid uitmaakt, te hebben onderworpen, met name hierna vermelde persoon

(art. 417 bis 3°, en 417 quinquies lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat de onterende behandeling werd gepleegd ten aanzien van een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of hem bekend was.

(art. 417 quinquies lid 2 Sw)

Te Antwerpen tussen 31 december 2017 en 18 augustus 2019. Meermaals, op niet nader bepaalde data

door Se. I., Si. I.,

ten nadele van F. V., geboren te (...) op (...),

D. Bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld

door gebaren of zinnebeelden hierna vermelde persoon te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.

(art. 329 Sw)

Te Antwerpen op 4 oktober 2019

door Mu. I., Ma. I.,

ten nadele van J. M., geboren te (...) op (...),

Wat betreft Mu. I.

herhaling wanbedrijf op wanbedrijf

met de omstandigheid dat de schuldige het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen, uitgesproken op 21/03/2016, tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, uitgezonderd de voorlopige hechtenis, wegens mensenhandel, vonnis of arrest in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

(art. 56 lid 1 en 2 Sw)

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 24 december 2019 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting. De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. FEITEN EN BEOORDELING VAN SCHULD

Eerste, tweede, derde en vierde beklaagde moeten zich verantwoorden voor feiten van mensenhandel, met als doel F. V. tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te laten plegen, met misbruik van zijn kwetsbare toestand en het gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of dwang (tenlastelegging A), misbruik te hebben gemaakt van zijn kwetsbare toestand om zich bankkaarten, gelden of een voertuig te laten overhandigen (tenlastelegging B.1, B.2 en B.3) en F. V. ontierend te hebben behandeld (tenlastelegging C). Vierde en vijfde beklaagde worden afzonderlijk nog vervolgd voor bedreigingen ten aanzien van J. M. (tenlastelegging D).

1.1. Het gevoerde onderzoek

1.1.1. Eerste vaststellingen

Het onderzoek start midden augustus 2019 wanneer een aantal burens aan de kwartierinspecteur melden dat er aan (...) te (...) een blanke man van ongeveer 70 jaar, dagelijks en ongeacht de weeromstandigheden, op het terras zou slapen.

De politiediensten gaan ter plaatse en treffen F. V. aan in de tuin, die grenst aan een parking. De verbalisanten beschrijven hem als een tengere man, slecht te been, die zeer hulpbehoevend oogt. Hij draagt vuile, te grote kledij en is zeer onverzorgd (vet haar en een indringende lichaamsgeur).

Tweede beklagde Si. I. verleent de politiediensten toegang tot de woning. Tegelijk vraagt F. V. op onderdanige wijze toestemming of hij de woning mag betreden en doet hij zijn schoenen uit. Op de vraag van de politiediensten antwoordt Si. I. dat haar dochter, derde beklagde, met de bankkaart van F. V. naar een MC-hamburgerrestaurant is. De politiediensten recupereren de bankkaart van F. V. en halen diens weinige persoonlijke spullen op.

1.1.2. Relas van het slachtoffer F. V.

Uit de verklaringen van het slachtoffer F. V. blijkt dat hij de Macedonische familie I. leerde kennen toen hij werkzaam was aan het loket van de Post. De banden werden onmiddellijk aangehaald en hij werd heel vaak gevraagd om bij hen langs te komen, iets te eten en te drinken; zo geraakte hij bijzonder aan hen gehecht. Al vlug daarna werd F. V. gevraagd om maandelijks geld toe te stoppen. In eerste instantie, in 2008, geeft hij maandelijks (uit vrije wil) 300 euro om de familie financieel te helpen, maar al snel vraagt de familie I. meer geld en worden bankkaarten en pincodes uitgewisseld. Het slachtoffer heeft geen controle meer over zijn rekeningen en zijn gelden worden de facto beheerd door de familie I.. Hij krijgt ook ruzie met zijn broer en zus omdat deze niet akkoord zijn met zijn contacten met de familie I.. F. V. geraakt aldus nog meer in een sociaal isolement. Hij neemt ontslag bij de Post omdat hij geld heeft weggenomen van zijn werkgever, na manipulaties van Si. I.. F. V. heeft also een aanzienlijke schuldenberg opgebouwd. Toen hij aangaf dat hij zelf ook nog zijn eigen rekeningen moest betalen, werd Se. I. erg boos. F. V. verkoopt in 2009-2010 zijn appartement voor 75.000 euro, eveneens 'op voorstel' van de familie I., want hijzelf had liever zekerheid en zag op tegen een verhuis. Een groot deel van de opbrengst van het appartement wordt gebruikt om de schulden (20.000 euro) die hij gemaakt heeft voor de familie I., af te lossen. Het saldo van 47.000 euro komt terecht op zijn rekening; van deze rekening heeft ook de familie I. een bankkaart én code. F. V. stelt vast dat dit saldo op korte termijn is opgebruikt en afgehaald door de familie, maar hij weet niet juist waaraan dit is besteed. Door het gebruik van de kredietkaarten (waarmee tot 7.500 euro in debet kon worden gegaan) en de aanvragen voor nieuwe kaarten, op verzoek van de familie I., slaagt F. V. er niet in alles zelf tijdig terugbetalen.

F. V. is op het moment van de interventie halftijds tewerkgesteld in het archief van VTM en ontvangt bijkomend een werkloosheidsuitkering. Zijn inkomen bedraagt ongeveer 1.400 euro per maand. F. V. geeft aan dat hij sinds 2015, via het CAW, een studio in de (...) huurt voor een bedrag van 325 euro, maar dat hij er geen sleutel meer van heeft. Hij woont quasi-permanent bij de familie I., die zijn studio (onder)verhuurt aan familie of kennissen. F. V. betaalt 150 à 200 euro per week om bij de familie I. te mogen verblijven. Zijn bankkaart bleef in het bezit van de familie. Se. I. heeft een auto gekocht, wellicht met het geld van F. V., en alle documenten op zijn naam gezet. De laatste vier maanden wordt hem, vooral op aandringen van Si. I., opgedragen om (twintigtal) winkeldiefstallen te plegen. F. V. slaapt buiten op een matras omdat er binnen niet genoeg plaats is. Hij moet vragen om te mogen douchen, wat zeker niet dagelijks kan. Hij eet buiten (er staat een microgolfoven), hij wast zich buiten aan een kraantje en kleedt zich daar ook om.

F. V. beseft dat hij te goed is geweest voor de familie I. en hij begrijpt niet hoe het zo ver is kunnen komen; hij kon geen neen zeggen. Er werd vooral op hem ingepraat. Ze zetten hem steeds onder druk; ze lieten hem niet met rust en dreigden hem alleen op straat te zetten (beter één dan vijf mensen op straat), waar hij zeer gevoelig en ook bang voor was. Ze deden erg moeilijk en werden snel boos, als hij hen iets weigerde. Het leek voor hem een uitzichtloze situatie.

Na deze verklaringen wordt F. V. opgevangen op een adres van burgerlijke partij vzw P..

1.1.3. Verder onderzoek

Op 1 oktober 2019 wordt een huiszoeking uitgevoerd op het adres van de familie I., (...) te (...). Aldaar worden onder meer aangetroffen:

- een garantiebewijs iPhone 7 (ter waarde van 799 euro) op naam van F. V., terwijl het gsm toestel in de slaapkamer van vierde beklagde Mu. I. wordt aangetroffen, die ook formeel bevestigt dat het zijn toestel betreft ;
- een voertuig F. F. met kenteken (...), met eigenaar F. V.; de autosleutel werd aangetroffen in de jeansbroek van Se. I. ; dat het voertuig in gebruik is door de familie I. blijkt verder uit de ANPR- camerabeelden, waarop leden van de familie I. herkend worden; in het voertuig liggen drie handgeschreven documenten (ondertekend door F. V.) met toestemming dat Se. I. het voertuig mag gebruiken; tevens worden in de woning verzekeringsdocumenten, een aanslagbiljet verkeersbelasting, onmiddellijke inningen en parkeerovertradingen op naam van vierde beklagde Mu. I., gevonden met betrekking tot voormeld voertuig ;
- de huissleutels van het pand (...), de studio van F. V. ; aldaar treffen de politiediensten de genaamde G. aan; hij kan geen documenten in verband met de huur van het pand voorleggen, enkel een stortingsbewijs van 500 euro aan Se. I.; G. werd op 21 september 2019 op straat toegeroepen door een man, die hem in ruil voor 700 euro een maand wilde laten verblijven op het appartement; volgens Se. I. heeft hij dit geld op de budgetmeter van F. V. geplaatst;
- een afschrift van een door F. V. betaalde OMS inzake drugsbezit met mededeling "Mu. I.";
- allerlei documenten T., E. op naam van F. V. en betaald via diens B. rekening.

Uit de analyse van de camerabeelden van het bankfiliaal K. blijkt dat Si. I., in het gezelschap van een andere vrouw met een buggy, een bankkaart aan deze vrouw overhandigt, die vervolgens gelden afhaalt. Zij kennen elkaar duidelijk erg goed. De handelingen/afhalingen van de rekening van F. V. worden herhaald, met slechts een luttele tien minuten tussen.

Het gsm-toestel van F. V. bevat enkel drie contacten, met name het oproepnummer van eerste, derde en vierde beklagde, en één bericht voor een afspraak met zijn nieuwe collega's.

Het bankonderzoek heeft aangetoond dat bij elk gestort bedrag op de rekening(en) van F. V., onmiddellijk of daags nadien deze bedragen worden afgehaald aan het loket of met de bankkaarten. Er zijn geen domiciliëringen of beschrijvingen bij de verrichting. De bedragen worden afgehaald tot het saldo terug negatief is (tot -1.250 euro). In de periode van 1 januari 2009 tot 21 november 2013 wordt alzo op de B. rekening van F. V. een bedrag van 98.795,68 euro gestort (wedden, FOD financiën en eigen stortingen), die op voormelde wijze volledig werden afgehaald.

Specifiek met betrekking tot de verkoop van het appartement van F. V. stellen de speurders vast dat op 24 juni 2009 een bedrag van 68.407,63 euro wordt gestort en vanaf 25 juni 2009 er bijna dagelijks grote bedragen cash worden afgehaald tot het saldo op 15 september 2009 nog amper 0,25 euro bedraagt.

In de periode van 14 augustus 2009 tot en met 22 augustus 2009 werden verrichtingen genoteerd in Macedonië met de VISA-kaart van F. V.

Lopende het onderzoek blijft de familie I. het slachtoffer lastig vallen ; ze proberen hem klaarblijkelijk dagelijks, telefonisch op zijn werk bij VTM te contacteren met de vraag om terug te komen, met de belofte dat ze een groter huis zullen zoeken.

Er werd geen psychiater aangesteld om het slachtoffer F. V. te onderzoeken. Uit het onderzoek komt duidelijk naar voor dat het slachtoffer op een correcte manier functioneert, gelet zijn carrière bij de Post en het feit dat hij thans als gepensioneerde nog steeds werkzaam is in het archief van VTM. Bovendien heeft het dossier aangetoond, aan de hand van de aard van de feiten *an sich* en de afgelegde verklaringen dat F. V. wel een psychisch makkelijk beïnvloedbaar persoon is.

1.1.4. Verklaringen van beklaagden tijdens het onderzoek

Beklaagden ontkennen de feiten. Ze bevestigen in grote lijnen het feitenrelaas van het slachtoffer F. V., maar ze geven aan dat ze niets verkeerd hebben gedaan; ze hebben F. V. opgevangen (als familielid of bompapa) en ze hebben voor hem gezorgd (ook toen hij geen inkomsten had). Er wordt met klem ontkend dat F. V. niet mocht douchen en ze verkondigen stellig dat hij graag buiten sliep.

1.2. Stelling van beklaagden

Beklaagden betwisten de verschillende tenlasteleggingen. Zij minimaliseren de feiten en stellen in essentie F. V. te hebben opgevangen als een familielid, hem onderdak en eten te hebben gegeven en zich als het ware over hem te hebben ontfermd. Alle overige (financiële) handelingen werden met toestemming en vrije keuze van F. V. verricht. Zij ontkennen de bedragen te hebben afgehaald, ofwel weten ze het niet meer wegens het tijdsverloop ofwel gebeurde alles met toestemming van F. V., aan wie ze ook alles hebben terugbetaald (wat deze formeel tegensprekt en ook nergens wordt aangetoond). Beklaagden kaderen het dossier als een soort 'wraakactie' van de burens, die hen weg wilden wegens overlast.

De verdediging van eerste beklaagde beklemtoont verder dat de handelingen van Se. I. misschien moreel verwerpelijk zijn maar dat dit niet noodzakelijk een strafrechtelijke inbreuk uitmaakt. De raadsman van beklaagde stelde ter zitting dat het om 'een moeilijke echtscheiding' zou gaan. Cruciaal is het ontbreken van geweld/dwang en alles zou gebaseerd zijn op vrijwilligheid. Beklaagden zijn eveneens slachtoffer want ook zij zijn hun woning kwijt, door de onbetaald gebleven hypotheek; er is geen sprake van luxe of weelde. Er werd wederkerig gebruik gemaakt van de bankkaarten en codes zodat er geen sprake is van eenrichtingsverkeer. De verdediging vraagt de vrijspraak over de hele lijn. Ondergeschikt verwijst de verdediging naar de situatie van het slachtoffer, dat volgens hen normaal functioneert, misschien meer beïnvloedbaar is dan een ander persoon, maar desbetreffend wordt ook gewezen in de richting van de werkgever (de Post en VTM), die niet aan de alarmbel hebben getrokken. De verzwarende omstandigheden waaronder de 'kwetsbare toestand' zouden niet bewezen zijn.

1.3. Bespreking en beoordeling van de tenlasteleggingen

1.3.1. Algemeen: verzwarende omstandigheden, waaronder de kwetsbare toestand van het slachtoffer F. V.

De tenlasteleggingen A, B en C bevatten (als verzwarende omstandigheid) de component inzake de kwetsbare positie van het slachtoffer, de onderwerping, de herhaalde druk of technieken om het oordeelsvermogen te verstoren, zodat er in feite geen andere echte of aanvaardbare keuze is dan zich te laten misbruiken.

Uit het dossier blijkt duidelijk dat beklaagden schaamteloos misbruik maakten van de zwakke positie en het sociale isolement waarin het slachtoffer F. V. verkeerde. Hij kreeg bovendien ruzie met zijn broer en zus. De (financiële) hulp die hij de familie I. spontaan en vrijwillig biedt, verzandt in druk en misbruik ; zij verwerven stelselmatig de volledige controle over de burgerlijke partij F. V. en hebben op die manier bijgedragen tot het verzwakken van zijn positie/weerbaarheid, door hem aan te moedigen bij hen te komen inwonen, in onrustwekkende erbarmelijke omstandigheden (buiten slapen, eten en wassen terwijl beklaagden andere personen in zijn appartement lieten wonen en de huurgelden zelf opstreken) om zo hun grip op hem (en zijn inkomsten) te vergroten.

Beklaagden ontvangen zelf een werkloosheidsuitkering, een invaliditeitsuitkering of kinderbijslag of werken sporadisch via interim of beschikken over geen enkele bron van inkomsten. Zij teerden m.a.w. volledig op het inkomen en de uitkeringen van F. V. Op 20 januari 2020 werd voor hem een verzoekschrift collectieve schuldenregeling ingediend.

Het gsm-toestel van F. V. bevat slechts drie contacten, met name het oproepnummer van eerste, derde en vierde beklagde, wat zijn afhankelijkheid onderlijnt.

De rechtbank verwijst ook integraal naar het verslag van vzw P. dat de positie van F. V. en het mechanisme van de kwetsbaarheid/afhankelijkheid, gehanteerd door beklaagden, op treffende wijze verduidelijkt.

De verzwarende omstandigheden zijn zonder enige twijfel bewezen.

1.3.2. Tenlastelegging A

Eerste, tweede en derde beklagde worden verdacht van mensenhandel en F. V. te hebben aangezet tot het plegen van winkeldiefstallen, met misbruik van zijn kwetsbare toestand en met gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreiging of dwang, overeenkomstig artikel 433quinquies, §1, 5° van het Strafwetboek, dat bepaalt :

"Levert het misdrijf mensenhandel op, de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel:

...

5° of deze persoon tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te doen plegen. Behalve in het in 5 bedoelde geval is de toestemming van de in het eerste lid bedoelde persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang."

Uit de verklaring van slachtoffer F. V. blijkt dat hij op aandringen van de familieleden I. maar liefst twintig winkeldiefstallen heeft gepleegd, waarbij hij twee keer werd betrapt. Dat hij deze diefstallen

ook effectief heeft gepleegd, blijkt uit de veroordeling die hij opliep en de ANG-gegevens van de politiediensten. Bovendien waren de producten die hij heeft gestolen (kleurmiddel en haarspoeling) duidelijk bestemd voor tweede en derde beklagde.

De feiten zijn bewezen op basis van :

- de vaststellingen van de politiediensten ;
- de gedetailleerde, consistente en oprechte verklaringen van het slachtoffer ;
- de veroordeling wegens de winkeldiefstallen en de corresponderende ANG- gegevens ;
- de specifieke buit ;
- de ongeloofwaardige verklaringen van de beklagden.

1.3.3. *Tenlastelegging B*

Eerste, tweede, derde en vierde beklagde worden ervan verdacht misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand van het slachtoffer en zware druk of specifieke technieken te hebben aangewend om F. V. ertoe te brengen onder meer zijn bankkaarten en visakaart ter beschikking te stellen, dan wel geld over te maken en/of goederen te verschaffen, facturen te betalen voor een voertuig op zijn naam ingeschreven en verzekerd, overeenkomstig artikel 442quater, § 2, 1° van het Strafwetboek.

Uit het dossier blijkt dat na de verkoop van het appartement van F. V., op zeer korte termijn, grote bedragen werden afgehaald, tweede beklagde voor twee maanden naar Macedonië vertrok, waar gebruik werd gemaakt van de kredietkaart van het slachtoffer, na de storting van zijn loon onmiddellijk cash afhalingen volgden tot een nieuw negatief saldo, een iPhone en een voertuig F. F. werden aangekocht, het voertuig werd verzekerd en ingeschreven op naam van F. V. (terwijl de familieleden het voertuig gebruikten) en boetes en schikkingen via zijn rekening werden betaald.

Het staat voor de rechtbank vast dat beklagden misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare toestand van F. V. die voortvloeit uit de zeer beperkte contacten met zijn familieleden, zijn sociaal isolement en de vaststelling dat hij, hoewel hij op een correcte manier functioneert (gelet op zijn professionele loopbaan) toch een psychisch makkelijk beïnvloedbaar persoon betreft, die hunkert naar aandacht en vriendschap. Hierbij maakte de familie I. gebruik van de emotionele afhankelijkheid van F. V. ten opzichte van hen. Deze emotionele afhankelijkheid blijkt onder meer uit het feit dat F. V. zich doorheen zijn verhoren niet enkel negatief over beklagden uitlaat, maar ook zijn eerste vrijwillige hulp aan beklagden beklemtoont en zich herhaaldelijk de vraag blijft stellen hoe het zo ver is kunnen komen alsook uit zijn oprechte verklaringen ter zitting. Dit toont aan dat F. V. ten gevolge van de jarenlange 'vriendschapsrelatie' en zijn kwetsbare toestand in belangrijke mate emotioneel afhankelijk van de familie is geworden en elke weerstand werd gebroken (zie infra *sub* 1.3.4.), wat zijn oordeelsvermogen ernstig heeft verstoord. De feiten zijn bewezen op basis van :

- de vaststellingen van de politiediensten ;
- de gedetailleerde, consistente en oprechte verklaringen van het slachtoffer, die nooit (een schriftelijke) toestemming gaf om gelden van zijn rekening te halen ;
- de resultaten van het bankonderzoek ;
- de analyse van de camerabeelden aan het bankkantoor waarop tweede en derde beklagde te zien zijn bij de geldafhalingen ;

- de resultaten van de huiszoeking ;
- de uitlezing van het gsm-toestel van F. V., dat enkel de oproepnummers van beklaagden als contacten bevat ;
- de verklaring van G., de bewoner van het appartement aan de (...);
- de ongeloofwaardige verklaringen van de beklaagden.

1.3.4. Tenlastelegging C

Eerste en tweede beklaagde worden beschuldigd F. V., een kwetsbaar persoon, ontarend te hebben behandeld, overeenkomstig artikel 417bis en 417quinquies van het Strafwetboek;

De ontorende behandeling in de zin van artikel 417bis, 3° Sw. houdt in '*elke behandeling die in de ogen van het slachtoffer of van derden een ernstige krenking of aantasting van de menselijke waardigheid uitmaakt*'.

Een vernederende behandeling in de zin van artikel 417bis, 3° van het Strafwetboek is een behandeling die een persoon grof vernedert in het bijzijn van anderen of hem dwingt tegen zijn zin of zijn geweten te handelen of zichzelf te verlagen. Het morele element vereist dat de steller bewust en vrijwillig heeft gehandeld zonder de gevolgen van zijn daden noodzakelijk en rechtstreeks te hebben gewild daar het optreden ervan mogelijk en voorspelbaar was (in die zin Cass. 14 juni 2017, AR P.17.0256.F). Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat het volgens de wetgever ook kan gaan om een behandeling van het slachtoffer die 'in zijn eigen ogen' krenkend is voor het individu (zie *Parl.St.* Kamer 2000-01, nr. 50-1387/001, 15, nr. 37).

De ernst van de vernedering of van de mensonterende behandeling wordt met name beoordeeld op grond van de daarmee gepaard gaande omstandigheden, inzonderheid de duur van de bejegening en de fysieke of psychische gevolgen daarvan, alsook, in voorkomend geval, het geslacht, de leeftijd en de gezondheidstoestand van het slachtoffer. De rechter beoordeelt in feite het geheel van de gedraging die de vervolgte persoon ten laste wordt gelegd wegens het misdrijf bepaald in artikel 417quinquies Strafwetboek (in die zin Cass. 9 december 2015, AR P.15.0578.F).

Uit het strafdossier blijkt ontegensprekelijk dat eerste en tweede beklaagde F. V. ontarend hebben behandeld. De rechtbank leidt dit af uit volgende feitelijke elementen, die uit de gelijkkluidende verklaringen van het slachtoffer en de getuigen en het ondersteunende fotodossier naar voor komen:

- de gebrekkige hygiënische omstandigheden;
- de verplichting om buiten te eten, te slapen en zich aan een kraantje te wassen;
- het slechts sporadisch mogen douchen, ná de familieleden I.;
- het opknappen van klusjes voor de familie I.; getuigen spreken van zakken die hem werden overhandigd, om te gaan wassen in de wasserette; F. V. moest ook boodschappen doen voor de familie;
- de combinatie van de klusjes met zijn job in (...), waarvoor F. V. om 5u's morgens moest opstaan;
- de resultaten van de huiszoeking;
- de beschrijving door de politiediensten van de fysieke (en psychische) verschijning van F. V. bij zijn aantreffen.

De combinatie van deze omstandigheden (het sociaal isolement, de gebrekkige hygiëne, de persoonlijke ontreding, de gedwongen klusjes, het gebrek aan slaap), die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, heeft elke vorm van weerstand bij het slachtoffer weggenomen of in de kiem gesmoord. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van eerste en tweede beklaagde hierbij is verpletterend.

1.3.5. Tenlastelegging D

Vierde en vijfde beklaagde Mu. I en Ma. I. worden vervolgd voor bedreigingen aan het adres van buurvrouw J. M. Op 4 oktober 2019 zijn het slachtoffer en een journalist in gesprek in de gemeenschappelijke hal van het appartement waar beklaagden wonen. Toen beklaagden dit hoorden kwamen zij uit hun appartement, hebben zij verschillende mondelinge bedreigingen geuit en dreigende gebaren gemaakt naar J. M. (een snijbeweging over de keel en/of alsof zij een vuurwapen tegen haar hoofd hielden). De getuige, journaliste E. B., trachtte tevergeefs de mannen te kalmeren, wat niet lukte; de politiediensten werden verwittigd.

Beklaagden geven toe dat er een discussie is geweest omdat de buurvrouw over hun privé leven zou hebben verteld. Mu. I. stelt enkel een draaiende beweging met vinger te hebben gemaakt, alsof ze gek was. Ze ontkennen de bedreigingen.

De feiten zijn bewezen gelet op de vaststellingen van de politiediensten, de gelijklopende getuigenverklaringen van J. M. en E. B. en de ongeloofwaardige verklaringen van beklaagden.

2. STRAFTOEMETING

De bewezen verklaarde feiten zijn bijzonder ernstig en vermengen zich in hoofde van eerste, tweede, derde en vierde beklaagde als gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één straf, de zwaarste, moet worden opgelegd. De feiten tonen een manifest gebrek aan respect aan voor de psychische en fysieke integriteit van het kwetsbare slachtoffer. De wijze waarop beklaagden I., F. V. hebben behandeld is een flagrante schending van elke menselijke waardigheid. Beklaagden hebben misbruik gemaakt van de zwakke, kwetsbare toestand van het slachtoffer om hem stelselmatig al zijn gelden afhandig te maken zodat het slachtoffer berooid achterbleef waarbij hij er bovendien door beklaagden toe werd aangezet om voor hun eigen gewin winkeldiefstallen te plegen en er door hen toe werd gebracht om in mensonwaardige omstandigheden te leven. Beklaagden lichten ter zitting hun huidige leefomstandigheden kort toe. Ze hebben beperkte inkomsten uit uitkeringen, kinderbijslag of sporadische tewerkstelling. Zij teerden volledig op het inkomen en de uitkeringen van F. V., die ze langdurig manipuleerden.

Eerste beklaagde Se. I. vraagt ondergeschikt een uitgestelde bestraffing, al dan niet gekoppeld aan probatievoorwaarden (werk) en het effectief gedeelte te beperken tot de reeds ondergane voorlopige hechtenis.

De andere beklaagden vragen ondergeschikt niets specifiek.

De rechtbank houdt bij de bestraffing rekening met de aard en de ernst van de feiten, de duur van de incriminatieperiode, de leeftijd en persoonlijkheid van beklaagden, de traumatische gevolgen

voor het slachtoffer en het strafrechtelijk verleden van beklaagden.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van eerste beklaagde Se. I. om een uitgestelde bestraffing te verlenen, vermits dit een onvoldoende sterk signaal naar hem toe is dat de bewezen verklaarde feiten volstrekt ontoelaatbaar zijn. Hij werd al dertien keer veroordeeld voor verkeersinbreuken wat bijkomend aantoont dat hij een gebrekkig normbesef heeft en lak aan alle elementaire regels in onze samenleving.

Ook tweede beklaagde werd veroordeeld door de politierechtbank.

Er valt overigens niet in te zien hoe de hierna bepaalde straf voor eerste, tweede en vierde beklaagde hun sociale reclassering in het gedrang zou kunnen brengen in een mate die buiten verhouding zou staan met de ernst van de bewezen verklaarde feiten.

Aan derde beklaagde Su. I. wordt, gelet op haar blanco strafregister en haar eerder beperkte rol, een uitgestelde bestraffing opgelegd. Gelet op het ontradend karakter van zulke bestraffing en met het oog op haar sociale re-integratie zal de rechtbank de gevangenisstraf met uitstel opleggen voor een termijn van 5 jaar. Ook aan vijfde beklaagde Ma. I. wordt, gelet op zijn blanco strafregister en zijn aandeel in de enige tenlastelegging D, een uitgestelde bestraffing opgelegd.

Vierde beklaagde Mu. I. bevindt zich in staat van wettelijke herhaling, Hij werd onder meer bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen, afdeling Antwerpen van 21 maart 2016 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor een periode van 5 jaar, wegens feiten van mensenhandel,

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1. Burgerlijke partij F. V.

De burgerlijke partij vordert van eerste en tweede beklaagde solidair een bedrag van 100.000 euro *ex aequo et bono* (materiële schadevergoeding) en een bedrag van 2.500 euro (morele schadevergoeding), te vermeerderen met de intresten en een rechtsplegingsvergoeding van 6.000 euro.

Het staat zonder enige twijfel vast dat burgerlijke partij schade geleden heeft ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B en C.

De verdediging van eerste beklaagde geeft aan dat de familie I. geen luxueuze levensstijl onderhield en niet geweten zou zijn wat er met die gelden is gebeurd. Hij verzoekt de burgerlijke vordering tot één euro provisioneel te herleiden. De rechtbank verwerpt deze stelling.

De gevorderde schadevergoeding is gegrond, redelijk en gesteund op de elementen in het strafdossier, zoals die zeker ook blijken uit het bankonderzoek (ontvreemde gelden). De rechtbank kent de vordering integraal toe. Eerste en tweede beklaagde worden bijgevolg solidair veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding van 100.000 euro en 2.500 euro aan de burgerlijke partij. Verder worden interesten toegekend zoals hierna bepaald.

2. Burgerlijke partij vzw P.

De burgerlijke partij vordert, in uitvoering van haar wettelijke opdracht als erkend centrum gespecialiseerd in de opvang van slachtoffer van mensenhandel, een eigen schade voor de kosten die zij maakte voor F. V. en die in oorzakelijk verband staan met de door beklagden gepleegde feiten.

Zij vordert van eerste, tweede en derde beklagde een schadevergoeding (materieel en moreel vermengd) van 2.500 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 780 euro.

De vordering wordt niet ernstig betwist.

F. V. werd door de vzw opgevangen en begeleid. Het staat vast dat burgerlijke partij een eigen schade geleden heeft ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B en C.

De gevorderde schadevergoeding is symbolisch en redelijk, zodat de rechtbank de vordering integraal toekent. Eerste, tweede en derde beklagde worden bijgevolg solidair veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding van 2.500 euro aan de burgerlijke partij en een rechtsplegingsvergoeding van 780 euro.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen :

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikel 1 van de wet van 5 maart 1952
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
van artikel 1, 8 der wet van 29 juni 1964
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 42, 43, 50, 65, 66, 79, 80, 99bis, 433quinquies §§1,5°, 2, 4; 433 septies lid 1, 2°, 3°, 2 ; 433 novies §§1, 6; 442 quater §§1, 2 ; 417 quinquies lid 1, 2 ; 329 van het Strafwetboek

De rechtbank :

op tegenspraak ten aanzien van Se. I., Si. I., Su. I., Mu. I., Ma. I., F. V., Vzw P.,

Op strafgebied

Ten aanzien van Se. I., eerste beklagde

Veroordeelt Se. I. voor de tenlasteleggingen A, B1 en C vermengd:

tot een **gevangenisstraf** van **5 jaar**

en tot een **geldboete** van **20.000,00 EUR**, zijnde **2500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Veroordeelt Se. I. tot betaling van :

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van Si. I., tweede beklagde

Veroordeelt Si. I. voor de tenlasteleggingen A, B1 en C vermengd:

tot een **gevangenisstraf** van **5 jaar**

en tot een **geldboete** van **20.000,00 EUR**, zijnde **2500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Veroordeelt Si. I. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van Su. I.. derde beklagde

Veroordeelt Su. I. voor de tenlasteleggingen A en B3 vermengd :

tot een **gevangenisstraf** van **18 maanden**

en tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van **5 jaren** wat betreft deze **gevangenisstraf**.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van **3 jaren** wat betreft deze **geldboete**, **doch slechts voor een gedeelte van 4000,00 EUR**, zijnde 500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel uitgesproken gedeelte op 45 dagen.

Ontzet beklagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt Su. I. tot betaling van :

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van Mu. I., vierde beklagde

Stelt vast dat Mu. I. zich bevindt in staat van wettelijke herhaling.

Veroordeelt Mu. I. voor de tenlasteleggingen B2 en D vermengd :

tot een **gevangenisstraf** van **30 maanden**

en tot een **geldboete** van **20.000,00 EUR**, zijnde **2500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt Mu. I. tot betaling van :

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van Ma. I., vijfde beklagde

Veroordeelt Ma. I. voor de tenlastelegging D :

tot een **gevangenisstraf** van **10 maanden**

en tot een **geldboete** van **800,00 EUR**, zijnde **100,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van **5 jaren** wat betreft deze **gevangenisstraf**.

Veroordeelt Ma. I. tot betaling van :

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

oOOo

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- OS 2019/ 18619 (post 2) : gsm-toestel iPhone met toewijzing aan de burgerlijke partij F. V.

oOOo

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke partij **F. V.** ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt I. Se. en Si. I. solidair om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij F. V. de som van **honderdduizend euro (100.000,00 EUR) definitief**, (materieel) **tweeduizend vijfhonderd euro (2500,00 EURO definitief**, (moreel) te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke interestvoet vanaf 11 november 2017 en met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Veroordeelt Se. I. en Si. I. solidair om als rechtsplegingsvergoeding aan F. V. te betalen de som van 6000,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek – art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 – art.162 bis – 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis van de burgerlijke partij **vzw P.** ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt Se. I., Si. I. en Su. I. solidair om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij vzw P. de som van **tweeduizend vijfhonderd euro (2500,00 EUR) definitief**, (materieel en moreel vermengd) te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke interestvoet vanaf 19 augustus 2019 en met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Veroordeelt Se. I., Si. I. en Su. I. solidair om als rechtsplegingsvergoeding aan vzw P. te betalen de som van 780,00 EUR (art. 1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:

- K. E., rechter-voorzitter
- P. C., rechter
- J. D. H., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 maart 2020 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier F. V. H.

J. D. H., rechter, is in de onmogelijkheid om onderhavig vonnis te ondertekenen (artikel 195bis Sv.), gelet op de dwingende richtlijn van het College van de hoven en rechtbanken van 16 maart 2020, op de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van 18 maart 2020 en op de maatregelen van de federale regering ter bestrijding van het Covid 19-virus die ingingen op 18 maart 2020 om 12.00 uur.